

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.203/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe, felperest képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 19. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 103.K.700.403/2021/18. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2009. április 1. napjától az szolgálati hely körzeti megbízotti beosztásban teljesít szolgálatot, működési körzetébe település 1 település 2, település 3 és település 4 települések tartoznak. A település 5 Körzeti Megbízotti Csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzetét 26 település alkotja, amelyet érintően az alperes 2020. január 30. napján készült működési körzet leírást adott a felperes részére is. A felperes a perbeli időszakban havonta átlagosan 12 szolgálatot teljesített, amely szolgálatok 50%-ában a körzeti megbízotti működési területén kívül is eljár, valamint minden hónapban a KMB csoport működési területén kívül is látott el feladatot.

[2] A felperes – a beosztásához nem tartozó a saját- és a KMB Csoport működési körzetén kívül rendszeresen ellátott járőri feladatok, járőrszolgálat, az államhatárt érintő határrendészeti feladatok, valamint átkísérési és kísézőőri beosztáshoz tartozó feladatok ellentételezéseként – megbízási díj iránt szolgálati panaszt terjesztett elő három évre visszamenőleg.

[3] Szolgálati panaszának az előjáró nem adott helyt és elbírásra felterjesztette előjáró 2 aki azt a 05000-101/200-1/2021. Szü. számú határozatával megalapozatlanságra hivatkozva elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes nem jelölt meg olyan általa ellátott feladatot, ami a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2. pontjában írtak körén kívül esne és nem tartalmazott az általános utaláson túl egyetlen olyan feladatot sem, amely a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) szerint kizárólagos járőri feladat lenne.

A kereset és a védírat

[4] A felperes keresetében 2018. január 1. napjától 2020. július 31. napjáig és 2020. október 1. napjától 2021. január 31. napjáig terjedő időszakra 1.014.580 forint megbízási díj és kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjai, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.), valamint a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítélete alapján. Szolgálati panaszával egyezően arra hivatkozott, hogy körzeti megbízottként rendszeresen látott el a beosztásához nem tartozóan járőri feladatokat, járőrszolgálatot, az államhatáron határrendészeti feladatokat, átkíséréseket, kísézőőri beosztás feladatait, amelyért megbízási díjat nem kapott.

[5] A KMB Szabályzat 24. pontjába ütközően – állítása szerint – rendszeresen látott el járőrfeladatokat a KMB Csoport működési körzetén kívül is. Kiemelte, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja taxatíván meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat működési körzetéből eseti jelleggel elvonni, amelybe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele; a KMB Szabályzat 15., 21. és 24. pontjai alapján a körzeti megbízott a működési körzetén kívül, így például a körzeti megbízotti csoport működési területén sem vehető igénybe járőrszolgálatra, mert a körzeti megbízotti csoport működési területén körzeti megbízotti feladatokat láthat el, de járőrszolgálatot a KMB Szabályzat 24. pontja alapján

csak a saját működési körzetében járőrrel közösen. A TIK irányítása alatt nem körzeti megbízotti szolgálatot látott el, olyankor más körzeti megbízotti feladatot nem tervezhetett. Álláspontja szerint a járőrszolgálatok ilyen formában történő ellátását feltehetően az indokolta, hogy az egyes járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki beosztások a felperes szervezeti egységénél ideiglenesen megüresedtek, emiatt a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) és b) pontjára is hivatkozott. Állításai alátámasztására csatolta a település 5i Rendőrőrs Rendészeti Alosztályvezetője által készített kimutatást a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatellátásról.

[6] Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízott és a járőr különböző beosztás; a két beosztás eltérő munkaköri feladatait eltérő ORFK utasítások szabályozzák.

[7] A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában kérte megállapítani. Keresetéhez csatolta az általa készített kimutatást arról, hogy a peresített időszakban mikor látott el működési körzetén, illetve a csoport működési körzetén kívül szolgálati feladatokat.

[8] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte. A szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakat fenntartotta, álláspontja szerint a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjában írt feltételek egyik jogcímen sem állnak fenn, mert a perbeli időszakban a felperes körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó feladatokat látott el. Vitatta a megbízási díj iránti kereset jogalapját és annak mértékét is, indokolatlannak tartotta a megbízási díj 50%-os mértékétől való eltérést.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adva kötelezte az alperest bruttó 1.014.580 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére. Döntését a Hszt. 71.§ (1)-(6) bekezdéseire, a Hszt. 2.§ 25. pontjára, a BMr1. 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 10. § (2) bekezdésére, a KMB Szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20., 21., 22., 24., 25., 31., 37., 57., 58., 60., 61., 62. pontjaira, valamint a Járőrszabályzat 4., 5., 7., 10., 60. pontjaira alapította.

[10] A tényállás körében megállapította, hogy az település 6 Rendőrkapitányságon a keresettel érintett időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt. A ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők az település 6 Rendőrkapitányság területén a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni az alacsony létszám miatt. A meghallgatott tanúk vallomása alapján rögzítette, hogy az alperesnél a körzeti megbízottakat általánosságban járőrfeladatok ellátására, szükség esetén átkísérési és kísézői feladatok ellátásra is igénybe vették. A perben meghallgatott mindkét tanú rendszeresen fennálló járőrhányról számolt be. Az alperesnél kialakult gyakorlat volt, hogy a körzeti megbízottak járőri feladatokat, határrendészeti, átkísérési és kísézői feladatokat is látnak el a járőrök létszámhiánya miatt.

[11] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a KMB csoport létrehozása nem eredményezi a körzeti megbízott eredeti működési körzetének a megváltozását, a KMB csoportba tartozó körzeti megbízottak működési körzetének kibővülését. Rámutatott arra, hogy a KMB csoport megalakításától függetlenül a körzeti megbízott működési körzete

változatlanul megmarad, ami a KMB Szabályzat 72. c) pontban írt rendelkezésből is következik.

[12] A csatolt kimutatások, okiratok, a felek nyilatkozatai és a tanúk vallomása alapján megállapította, hogy a felperes a perbeli időszakban havi bontásban a szolgálatok legalább 50%-ában – beleértve a KMB Szabályzat 21. pontjában foglalt eseteket is – működési körzetén kívül látott el szolgálatot, valamint minden hónapban előfordult, hogy a KMB csoport működési körzetén kívül is el kellett látnia feladatokat. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők (Mfv.I.10.751/2016/4.). Indoklása szerint a BMr1. -alapján a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, az ezen beosztásokhoz tartozó feladatokat, előírásokat két szabályzat tartalmazza; a körzeti megbízott közterületi tevékenysége a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó, míg a járőri feladatok, a járőrszolgálat ellátása a járőr beosztáshoz tartozó feladat, függetlenül attól, hogy a feladatok között lehetnek átfedések. Megállapította, hogy a KMB Szabályzat 24. pontjában foglalt egyértelmű és kógens előírással szemben a felperes a perbeli időszakban rendszeresen a működési körzetén és a település 5 KMB csoporthoz tartozó településeken kívül is ellátott járőri feladatokat úgy, hogy a párja nem járőr, hanem sok esetben körzeti megbízott volt. Az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy ez a felperes beosztásától eltérő többletfeladat ellátást jelentett. Hivatkozott a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 69-70. §-ban írtakra is, mely rendelkezések ugyancsak azt az értelmezést támasztják alá, hogy a KMB Szabályzatban a körzeti megbízott feladatai között nem szerepel a járőrszolgálat ellátása, a 24. pont csak azt a lehetőséget teremti meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen (Kf.III.45.090/2021/4). Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a perbeli időszakban rendszeresen, minden hónapban látott el járőri feladatokat, járőrszolgálatot, azaz a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat többletfeladatként. Figyelemmel a tanúk által előadott járőrhiányra, a perbeli időszakban a meglévő járőrállománnyal nem lehetett a járőri feladatokat elvégezni, ezért kellett igénybe venni ezen feladatok ellátására a körzeti megbízottakat.

[13] Fentieken túl megállapította azt is, hogy a felperes által ellátott határrendészeti feladatellátás nem felel meg a KMB Szabályzat 57. pontjának. A tanúvallomások bizonyították az átkíséréseket és kísérőőri beosztás feladatainak ellátását is, amely feladatok a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó feladatellátások, többletfeladatok voltak amellet, hogy ezen feladatok elvégzése a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja szerint a körzeti megbízottak részére tiltott.

[14] Az elsőfokú bíróság szerint az alperes nem bizonyította a KMB Szabályzat 21. pontjában előírt feltételek fennállását. Az eljárás adatai alapján kiemelte, hogy a felperes a perbeli időszakban a szolgálatainak legalább 50 %-ában a működési körzetén kívül teljesített szolgálatot, illetve minden hónapban előfordult, hogy a település 5 KMB csoport működési területén kívül is végezte a feladatait, a feladatok ellátásának gyakorisága tehát nem felelt meg az eseti jelleg fogalmának. Az elsőfokú bíróság szerint az alperes általánosságban hivatkozta a KMB Szabályzat 21. alpontjait, azonban az a) és e) alpont vonatkozásában konkrét nyilatkozatot nem tett. A KMB Szabályzat 21. pont b) és c) pontja vonatkozásában nem fogadta el az alperes azon hivatkozását, hogy a fokozott ellenőrzések, illetve a különleges jogrend alkalmával a felperes által ellátott feladatok a 21. pont szerinti eseti jellegnek megfelelnek. A KMB Szabályzat 21. pont d) pontja esetében az alperes nem bizonyította, hogy a TIK küldései különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő (az élet, testi

épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) esetekben történtek; ilyenkor az alperes járőrfeladatokat láttatott el a felperessel, amely feladatok nem tartoztak a beosztásába.

[15] A fentiek alapján megállapította, hogy a felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult. Az elsőfokú bíróság rögzítette továbbá, hogy az alperes azért láttatott el a felperessel a körzeti megbízotti feladatai mellett rendszeresen járőri beosztásba tartozó feladatokat is, mert az település 6 Rendőrkapitányságon a perbeli időszakban folyamatosan több járőri státusz betöltetlen volt és a rendelkezésére álló járőri létszám a járőrfeladatokat nem tudta ellátni. Mindezek alapján a felperes igényét a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak találta.

[16] Álláspontjának alátámasztásaként kúriai döntésekre hivatkozott (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.549/2021/4., Kfv.VII.37.642/2020/5, Kf.VII.39.525/2021/3). Az összecszerűség megállapításakor pedig figyelembe vette, hogy a felperes folyamatosan többletmunkát látott el valamennyi, a perben megjelölt hónapban, a működési körzetében és azon kívül is, nem a saját beosztásához tartozó és tilalmazott feladatokat is végzett. Nem tartotta eltúlzottnak a rendvédelmi illetményalap 75 %-nak megfelelő díjazást, tekintettel az 50 %-tól 200 %-ig terjedő jogszabályi mértékre és az illetményalap viszonylag alacsony összegére is.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[17] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71.§ (1)-(6) bekezdéseinek, a 45.§-ának, a BMr2. 2. számú mellékletének, valamint a 10. § (2) bekezdésének a megsértésére hivatkozott. Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2. pontját, 3. pont d) alpontját, a 15., 18., 20., 21., 22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 61-63. pontjaiban írt rendelkezéseket is, valamint figyelmen kívül hagyta az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013.(XII.21.) ORFK Utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontját. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, ugyanakkor a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, ebből következően téves következtetésekre jutott, ezzel sérült a Kp. 78.§ (2) bekezdése is.

[18] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényállás körében az ítélete [14] és [18] bekezdésében olyan megállapításokat tett, melyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. A per adatai nem támasztották alá az ítélet [18] bekezdésében tett azon megállapítását, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el a TIK utasítása alapján. Arra hivatkozott, hogy a felperes csupán azt kifogásolta, hogy e feladatokat a működési körzeten kívül is elláttatta vele. Álláspontja szerint azonban önmagában az alapján, hogy a felperes esetlegesen a működési körzeten kívül is ellátott ilyen feladatot, nem jelenti azt, hogy járőr beosztásba tartozó feladatot látott volna el. Hivatkozott a TIK utasítás 28. pontjára is, ami szerint a TIK ügyeletvezetője a teljes, aktuálisan szolgálatot teljesítő személyi állomány vonatkozásában gyakorolja az utasítás-adás jogát.

[19] Vitatta az elsőfokú ítélet [14] bekezdése következtetését is. Érvelése szerint abból a perben igazolt tényből ugyanis, hogy az település 6 Rendőrkapitányságon a perbeli

időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt, megalapozatlan azt a következtetést levonni, hogy a „ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők az település 6 Rendőrkapitányság területén a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni az alacsony létszám miatt.” Egyrészt a járőri állomány tevékenységének értékelése körében az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon hatáskörén túl terjeszkedett, másrészt a per tárgyát nem is képezte annak vizsgálata, hogy a járőri állomány a feladatát el tudta-e megfelelően látni, avagy sem. Harmadrészt önmagában az a tény, hogy az érintett rendőrkapitányságon nem teljes a járőri állomány létszáma, nem bizonyítja, hogy a felperes megbízási díjra lenne jogosult.

[20] Álláspontja szerint téves következtetésre jutott az elsőfokú bíróság az ítélet [72] bekezdésében is, amikor tanú tanúvallomása alapján arra a következtetésre jutott, hogy „az alperesnél gyakorlat volt, hogy a körzeti megbízottak járőri feladatokat láttak el a járőrök létszámhiánya miatt”. Ugyanis a felperes körzeti megbízottként a KMB Szabályzat 24. pontja alapján közterületi szolgálatra beosztható volt, a KMB Szabályzat 37. pontja alapján pedig a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-át közterületi szolgálatnak kell kitennie, melynek legalapvetőbb végrehajtási formája a járőrözés. A járőri, járőrvezetői státuszok esetleges átmeneti feltöltetlensége és a felperes által ellátott közterületi szolgálati feladatok ellátása között összefüggés nem állapítható meg.

[21] Vitatta az elsőfokú ítéletnek a felperes működési körzetével kapcsolatos jogértelmezését is. A KMB Szabályzat 15. pontja a KMB csoport létrehozásának indokaként a körzeti megbízotti feladatok folyamatos végrehajtását jelöli meg a csoport teljes területén, azaz az összeadódott körzeti megbízotti működési körzetekben. A csoport létrehozásának célja tehát nem az egyes körzeti megbízottak helyettesítése az egyes körzeti megbízotti működési körzetekben, hanem annak biztosítása, hogy a csoport valamennyi tagja a csoport teljes területén biztosítsa a KMB Szabályzatban rögzített körzeti megbízotti feladatok ellátását.

[22] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság az ítélet [85]-[87] bekezdésekben jogszabálysértő módon, tévesen értelmezte a közterületi szolgálat fogalmát és hangsúlyozta, hogy a közterületi szolgálat során a körzeti megbízott a KMB Szabályzat 50-63. pontjaiban előírt rendészeti feladatait hajtja végre, jellemzően gépkocsizó vagy gyalogos járőrözés keretében.

[23] A jogszabálysértőnek tartotta azt a megállapítás is, hogy a felperes a perbeli időszakban rendszeresen, minden hónapban látott el járőri feladatokat, járőrszolgálatot, azaz a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat többletfeladatként.

[24] Egyetértett ugyanakkor az ítélet [85]-[86] bekezdései megállapításaival, azonban álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogsértő módon hagyta figyelmen kívül azt a hivatkozását, hogy a felperes a KMB Szabályzat 24. pontja szerint járőrrel közösen is ellátható közterületi szolgálat keretében a rendészeti feladatokat látta el. Nem ellentétes a KMB Szabályzattal, hogy a hivatkozott közterületi szolgálatok alkalmával a járőröző rendőrpáros mindkét tagja körzeti megbízott volt, az ennek ellentmondó bírósági jogértelmezés téves, az a Szabályzattól nem következik.

[25] Elismerte, hogy a felperes végrehajtott átkíséréseket, ugyanakkor a felperes az ítélet megállapításával ellentétben nem került beosztásra ilyen szolgálatba, nem látott el kísérori beosztásba tartozó feladatkört, így ennek alapján, figyelemmel a végrehajtott átkísérések csekély számára is, nem állapítható meg a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjra való jogosultsága.

[26] Kifogásolta a KMB Szabályzat 21. pontjában szabályozott esetkörök elsőfokú bíróság általi vizsgálatát és értékelését. A KMB Szabályzat 21. d) pontjával kapcsolatban

előadta, hogy a felperes által megjelölt TIK általi küldésekre különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés (az élet, testi épség, vagyónbiztonság veszélyeztetése) miatt került sor az esetek 90%-ában.

[27] A KMB Szabályzat 21. pont c) alpontját illetően sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a különleges jogrendre való hivatkozását nem vette figyelembe. A veszélyhelyzet időszakban olyan többletterhek, feladatok hárultak rá, amelyeket kivételes jelleggel el kellett látnia Magyarország Kormányának döntése alapján, amely többletfeladatokat nemcsak a körzeti megbízotti, hanem a teljes hivatásos személyi állomány részére meg kellett határoznia, arányosan elosztva. Kifogásolta az elsőfokú ítélet [99]-[108] bekezdései megalapozatlan következtetéseit.

[28] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes ténybeli és jogi indokaira és arra tekintettel, hogy az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság ne vizsgált volna. Előadta, hogy számos pert indított hasonló tárgykörben és a bíróságok következetesen helyt adtak a kereseteknek. Hivatkozott a Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú ítéletére, álláspontja szerint a döntés elvi tartalma jelen esetre is irányadó. A körzeti megbízotti csoport létrehozásával kapcsolatban a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú döntésére hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[29] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[30] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[31] A fellebbezésben állított eljárási jogszabálysértések kapcsán megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj szempontjából releváns tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével tárta fel, és annak alapul vételével helytálló jogi következtetést vont le akkor, amikor a felperes által ellátott feladatokat a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontja szerinti többletfeladatként értékelte, és az alapján az alperest megbízási díj megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége megfelelt a fenti eljárási rendelkezéseknek: a tényállást kellő mértékben feltárta, és ítéletének indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. Iratellenesség, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes értékelése nem volt megállapítható.

[32] Az alperes részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor fellebbezésében nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását. A per adatai azonban, így különösen tanú 2 tanúvallomása a felperes tényállításait megerősítették, a felperes által rendszeresen végzett feladatellátást mindenben alátámasztották. tanú 2, mint a felperes szolgálati előljárója közvetlen tudomással bírt felperes

beosztásáról, az általa ellátott szolgálati feladatokról. Tanúvallomásában úgy nyilatkozott, hogy „a teljes perrel érintett időszakra elmondható volt a járőrhiány” és elmondta azt is, hogy amikor „a járőrök úgymond elfogytak, szükség volt a KMB-ek vezénylésére is.” „Mehettek helyszíneléshez, bizonyítási kísérletet kellett lefolytatni, bárhova, ahova alapvetően járőrt küldtünk volna, de nem volt elég járőr.” „Mivel nem volt létszám, akit vezényelhettünk volna, át kellett venniük napi járőri feladatokat a körzeti megbízottaknak. Nagyon ritkán fordulhat elő olyan, ha hónapokra lebonjuk, hogy nem kell a körzeti megbízotti csoporton kívül eljárániuk”.

[33] A per érdemi eldöntése szempontjából annak nem volt relevanciája, hogy ezen feladatokat a felperes adott esetben a TIK utasítása alapján végezte, ebből következően az alperes a tényállás ezen részének helytállóságát alaptalanul vitatta.

[34] Nem volt iratellenes az ítéletnek a tanú tanúvallomásával kapcsolatos megállapítása sem, tekintettel arra, hogy az ő vallomása is említette a létszámhiányt, bár valóban csak az átkísérések körében, azonban tanú 2 tanúvallomása alapján a rendszeresen fennálló járőrhiány ugyanúgy, mint ahogyan az alperes azon gyakorlata, hogy járőrök létszámhiánya miatt a körzeti megbízottak járőri feladatokat, határrendészeti, átkísérési és kísérorőri feladatokat is elláttak, megállapítható volt.

[35] Az elsőfokú bíróság ítélete a tényállás körében rögzítette, hogy az alperes az átkísérési, kísérorőri beosztás feladatait is elláttatta a felperessel a perbeli időszakban. Annyiban helyes volt az alperes fellebbezési érvelése, hogy ez a megfogalmazás arra enged következtetni, mintha a felperes valamennyi, a kísérorőri beosztásba tartozó feladatot ellátta volna. Ezzel összefüggésben helytállóan mutatott rá az alperes, hogy tényként legfeljebb az volt rögzíthető – így az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság ennyiben pontosítja –, hogy a felperes ellátott olyan átkísérési feladatokat, melyek tekintetében az alperes nem tudta igazolni, hogy azok a KMB Szabályzat szerint a felperes beosztásába tartozó feladatoknak minősülnek. Az érintett feladatellátásnak azért volt jelentősége, mivel az utasításban foglaltakra figyelemmel – alperes által sem vitatottan – azok kifejezetten tiltottak a körzeti megbízottak számára [KMB Szabályzat 25. a) pont].

[36] Az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint rendszeresen több járőri, járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt, a tanúvallomás szintén alátámasztotta. E tény megállapítása a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogalap vizsgálatához, illetve megállapításához elegendő, az ezt meghaladó megállapítás azonban az alperes működési körébe tartozó, humánerőforrási, szervezési kérdés, amely túlmutat a per tárgyán.

[37] Az alperes ezért fellebbezésében helytállóan sérelmezte a tényállás azon megállapítását, mely szerint a ténylegesen dolgozó járőrök és járőrvezetők a peresített időszakban kimutatható alacsony létszám miatt a felmerülő járőri munkát nem tudták ellátni.

A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap megállapításához elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy az település 6 Rendőrkaptányságon a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan nagyobb számban betöltetlen volt; mivel az ezt meghaladóan tett tényállási megállapítás valóban olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlterjeszkedett a per tárgyán. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete [14] bekezdésének második mondatát a tényállásból mellőzte; amely körülmény az ügy érdemi elbírálására szintén nem volt kihatással.

[38] A másodfokú bíróság mindezek okán megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 78.§ (2) bekezdése körében olyan jogszabálysértést nem követett el, mely az ügy érdemére kihatással bírt volna.

[39] Minden más kifogásolt ítéleti megállapítás (pl. a körzeti megbízott működési körzetének értelmezése, a KMB Csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához, és melyek haladják meg azokat) a felek eltérő jogértelmezéséből fakadt, amely jogértelmezést a Kúria már elvégezte. Bár az alperes fellebbezésében akként nyilatkozott, hogy nem vitatja, hogy a körzeti megbízott és a járőr két külön beosztás, ennek ellenére fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság téves jogértelmezés eredményeként jutott azon ítéleti megállapításokra, hogy a felperes rendszeresen, szolgálatainak legalább 50%-ában végzett működési körzetén kívül körzeti megbízotti beosztásába nem tartozó feladatot, mely a Hszt. 71.§ (1) bekezdése alapján többletfeladatként értékelhető.

[40] A Kúria a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja értelmezése során korábban több határozatában (Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Mfv.II.10.516/2017/4. – BHGY K-MJ-2018-306, Kf.VII.39.247/2020/4. – BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-685, Kf.VII.39.523/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-744) kifejtette, hogy a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. A munkáltatónak azonban az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[41] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú szabályzatával rögzítheti, azonban a munkaköri feladatok meghatározása a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül

határozhatja meg (sorolhatja fel) azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A következőkes bírói gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Mfv.II.10.516/2017/4. – BHGY K-MJ-2018-306, Kf.VII.39.247/2020/4. – BHGY K-KJ-2020-487, Kf.VII.39.389/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-685, Kf.VII.39.523/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-744). Helytállóan hivatkozott a felperes a peres eljárás során arra, hogy az alperes csak a kinevezése szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba a más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építheti be.

[42] A Kúria korábbi határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. – BHGY K-KJ-2021-680, Kf.VII.45.155/2021/6. – BHGY K-KJ-2022-785 stb.) azt is kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illethette meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést számára, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben ugyanis nem tartozott az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen elvégzett további tevékenység, az többletfeladatnak minősül.

[43] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan értékelte azt, hogy a felperes által a peres eljárás során meghatározott, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok voltak. A Kúria több hasonló ügyben hozott ítéletében (Kf.VII.39.549/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-818, Kf.VII.40.550/2021/4. – K-KJ-2022-105, Kf.VII.40.556/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-847, Kf.VII.45.018/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-112, Kf.III.45.083/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-1224) is akként foglalt állást, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás nem egyező, hanem egymástól különböző beosztások. A felperes a munkáltató utasítása alapján ugyan esetenként köteles volt ellátni a beosztása szerinti tevékenységéhez nem tartozó járőrszolgálati és a KMB Szabályzatban tiltottként megjelenő átkísérési feladatokat is, ugyanakkor e feladatok tartós ellátása nem maradhatott ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány tagja hosszabb időn át a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (BH2018.346.).

[44] A Szolgálati Szabályzat is az elsőfokú bíróság által elfoglalt álláspontot erősíti a két beosztás – körzeti megbízott és járőr – különbözősége tekintetében, mivel abban is elkülönült rendelkezés található a körzeti megbízotti szolgálati formára (Szolgálati Szabályzat 69.§) és a járőr szolgálati formára (Szolgálati Szabályzat 70.§). Ezt az értelmezést támasztja alá az is, hogy a KMB Szabályzatban a körzeti megbízott feladatai között nem szerepel a járőrszolgálat ellátása,

a KMB Szabályzat 24. pont csak azt a lehetőséget teremti meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[45] E tekintetben az alperes is helytállóan hivatkozott a KMB Szabályzat 24. pontjára, ugyanakkor nem állította és nem is bizonyította - a felperes állításával és kimutatásával, valamint a tanúvallomással szemben -, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető ugyanis köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás - a 21-22. pontban meghatározottak kivételével - a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelme vett jogszabályi rendelkezések és egyéb normák alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett, azok megismétlése szükségtelen.

[46] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel látta el, melyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 2. b)-c) pontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoznak. A munkáltató az állománytáblán rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni: ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül.

[47] A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-930, Kf.VII.45.184/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-929). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, vagyis csak járőrvezetői feladatot láthat el a szolgálat végrehajtására beosztott járőrrel közösen, a körzeti megbízotti körzetén belül. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult.

[48] Mivel a felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy

a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla is irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-929, Kf.VII.45.176/2021/4. – BHGY K-KJ-2022-930).

[49] Az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra is, hogy a perben a KMB Szabályzat 21. pont d) pontja esetében az alperes nem bizonyította, hogy a TIK küldései különlegesen indokolt, késedelmet nem tűrő (az élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése) esetekben történtek. Az alperes állításával szemben a tanúvallomás alapján ez nem volt megállapítható, és az alperes erre nézve semmilyen kimutatást nem csatolt, a perben erre vonatkozó nyilatkozatot nem tett. Ugyanakkor a tanúvallomás a határrendészeti feladatok ellátását igazolta. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróságnak nem a KMB Szabályzat 21. pontját kellett figyelembe vennie, hanem a KMB Szabályzat 57. pontját, tekintettel arra, hogy a bánrévei határátkelőhely nem schengeni határ.

[50] Az alperes fellebbezésében – az irányadó tényállás részbeni vitatásán túlmenően – a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontjával, mint a c) ponton túlmenően megállapított jogalappal kapcsolatosan érvelést nem adott elő, így a másodfokú bíróság nem volt abban a helyzetben, hogy az elsőfokú ítéletnek a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontján alapuló jogi álláspontját ütköztesse. A KMB Szabályzattal összefüggésben pedig az ítéltábla arra mutat rá, hogy az ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak a fellebbezésben megjelölt számos pontja megsértésére történő hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99.§ (1) bekezdés].

[51] Az alperes fellebbezésében ugyan megjelölte a BMr2. 10. § (2) bekezdésének a megsértését, azonban nem adta indokát, hogy azt az elsőfokú bíróság mennyiben alkalmazta jogszabálysértő módon, ezért a másodfokú bíróságnak a megbízási díj mértéke és az összegszerűség tekintetében vizsgálódnia nem kellett. A BM r2. 2. számú melléklete pedig az ideiglenes külföldi kiküldetés során igénybe vehető szállások költségétérítéséről rendelkezik, ami jelen perben nyilvánvalóan nem releváns rendelkezés.

[52] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[53] A másodfokú bíróság a Kp. 35.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81.§ (1)-(2) bekezdéseire, 82.§ (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdésére és 3.§ (5) bekezdésére figyelemmel az igényelt összegben, a pertárgyérték alapulvételével 25.000 forintban állapította meg.

[54] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39.§ (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46.§ (1) bekezdésébe szerint számított 81.166 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95.§ (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102.§ (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[55] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. december 14.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró